

Αποτελέσματα διαγωνισμού μαντινάδας - ριζίτικου

ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟ ΒΕΝΙΖΕΛΟ

Τα αποτελέσματα του διαγωνισμού μαντινάδας και ριζίτικου, με θέμα τον Ελευθέριο Βενιζέλο, που είχαν προκηρύξει ο Σύνδεσμος Φιλολόγων του Νομού Χανίων και ο Δήμος Χανίων, ανακοινώθηκαν σε εκδήλωση που έγινε το βράδυ του περασμένου Σαββάτου στα Νεώρια.

Αναλυτικά, τα βραβεία και οι έπαινοι δόθηκαν ως εξής:

ΒΡΑΒΕΙΑ

Α' (Αντωνία Μυλωνογιαννάκη, Χανιά)

Ξύπνησε γιε τση Λευτεριάς τση Κρήτης κανακάρη
κι εξεσηκώθηκε η Τουρκιά ν' αρπάξει και να πάρει.

Β' (Γιάννης Λιμνωτάκης, Ηράκλειο)

Αναψες φλόγα λευτεριάς στην Κρήτη κι εκαρτέρεις
με του καιρού το γύρισμα στην πόλη να τη φέρεις.

Γ' (Γιώργης Λέκκας, Αθήνα)

Δεν του 'πρεπε του χάροντα Λευτέρη να σε πάρει
γιατί 'σουνε για μας μαζί και ήλιος και φεγγάρι

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Α' (Αθ. Πατεράκης, Μουρνιές)

Κάθε που βλέπω σταυραετούς να τσοι ρωπήξω θέλω
ποιος απ' αυτούς είναι η ψυχή του γερο - Βενιζέλο.

Α' (Κων/νος Βρέντζος, Ηράκλειο)

Εθνάρχη και πατέρα μας δόξααες την Ελλάδα
και πώς να βάλω ετσά θεριό μέσα στη μαντινάδα.

Β' (Νίκος Ψαρός, Χανιά)

Κορφή στα όρη τα Λευκά, βαστά το τ' όνομά ντου
η Κρήτη του τη χάρισε, δείχνει τ' ανάστημά ντου!

Γ' (Ελενη Πλαγιωτάκη, Ηράκλειο)

Στσοι χίλιους χρόνους μια φορά άντρας μπορει να λάχει
του Βενιζέλου το μυαλό και την αξία να 'χει.

Δ' (Ελένη Κατάκη, Χανιά)

Να 'μουν αγριολούλουδο στου τάφου σου το γύρο
να παίρνω απ' τη δόξα σου π' απλώνεται τριγύρω.

Ε' (Αννα Μαρκετάκη, Μάζα Σελίνου)

Εγινε ο τάφος σου πηγή, και μαρμαρένια βρύση
κι η Λευτεριά τσοι ρίζες τσης έρχεται να ποτίσει.

Α' Διάκριση (Φωτεινή Σεργεδάκη, Καστέλι Χανίων)

Λευτέρη ούλα τση τα 'δωκες, φλόγα και νου κι ελπίδα
γιατί 'χες πόθο να τη δεις, Μεγάλη τη(ν) πατρίδα.

Β' Διάκριση (Χρήστος Καλλιτσάκης, Χανιά)

Του Βενιζέλου το μυαλό, η φρόνηση κι η γνώση
εκάμαν την Ελλάδα μας κι εγίνηκ' άλλη τόση.

Β' Διάκριση (Δημήτρα Πασσαριβάκη, Φουρνές Χανίων)

Δε καταλιού τσι θύμησες του Βενιζέλου οι χρόνοι
μα πάντα θα ανθίζουνε σαν του Απρίλη οι κλώνοι.

Γ' Διάκριση (Ανδρέας Σπανουδάκης, Ρέθυμνο)

Εις τ' Ακρωτήρι κείται τση Κρήτης το λιοντάρι
που 'χε το δυνατό μυαλό και τσ' αντρείας τη χάρη.

Δ' Διάκριση (Ευτύχιος Μπασιάς, Χανιά)

Ηξερεις και τον πόλεμο πότε να τότε κάνεις,
και πότε πάλι να κρατάς τσ' ειρήνης το στεφάνι.

Ε' Διάκριση (Κανάκης Γερονυμάκης, Βουβάς Σφακιών)

Λεβεντογέννα Κρήτη μου, να το φωνιάξω θέλω,
πως δυο Θεούς εγέννησες, Δία και Βενιζέλο.

Α' Εύφημος Μνεία (Νίκη Τζορμπατζάκη, Βαρυπέτρο Χανίων)

Αυτός επήγε κι έκατσε απάνω στ' Ακρωτήρι
και κλαίει και μοιρολογά για Σταυραετού χατήρι.

Β' Εύφημος Μνεία (Δέσποινα Αλεξάκη, Χανιά)

Τον Βενιζέλο για να βρεις, σε τάφους μη σκαλίσεις
μέσ' των Ελλήνων τις καρδιές θα τον ανακαλύψεις.

ΝΕΟΡΙΖΙΤΙΚΑ

Α' Βραβείο (Μιχάλης Παπαδοニコλάκης, Χανιά)

Ηλεγα 'γω στ' αρχοντικό τσ' αυλές του Βενιζέλου
και στ' αντρειωμένου το μπαξέ ο χάρος δε πεζεύει
μα 'γω θωρώ στ' αρχοντικό τσ' αυλές του Βενιζέλου
και στ' αντρειωμένου το μπαξέ επέζεψε ο χάρος
γιατί 'ναι ο χάρος πύβουλος.

Σκοπός όπως: Ανγερινός θε να γενώ

Β' Βραβείο (Αντωνία Μυλωνογιαννάκη, Χανιά)

Παιδιά μ' ο Χάρος δεν ψηφά δύναμη κι αντρειωσύνη
κι απόυ κορφή σε σύννεφο πατεί και στ' άστρα βγαίνει
κι ούδ' αετός ξεφεύγει ντου μήτε γεράκι χάνει
κι έπιασε το χρυσό πουλί τ' ασβέλο χελιδόνι

Αξο τση Κρήτης Γέννημα, Λευτέρη Βενιζέλο...

- 1) Ψηλά, σου πήρε τ' Όνομα, Λευτέρ' ο Ψηλορείτης
κι απού τη Δόξα ντου κερνά, τσ' Αθιβολές τση Κρήτης.
- 2) Τάξε, πως ήσου Διγενής, (γι)Αετός, (γ)η Ψηλορείτης
για τουτονά Λευτέρη ΖΕΙΣ, μετσοοι καιρούς τση Κρήτης.
- 3) Μόσχο (ν) αφήνει, Μνήμη σου, που ρόδο, και βαροάμα
κι είναι Λευτέρη φρόνιμον, κι αντρούς Μεγάλου, Νάμι.
- 4) Εις τη θανή σου μυρωδιές βασιλικού και διόσμου,
Λευτέρη 'φέρα σου 'γενιές, τση Κρήτης, και του κόσμου.
- 5) Μάρτη, Λευτέρη τόταξες, στο Θέρισσο το αίμα
και πάλι Μάρτης, που 'φυγες, τρανό τση Κρήτης θρέμμα.
- 6) Λευτέρη τση στερνή πνοή, στα ξένα 'χες αφίσει
μ' άνοιξε ντω Χανιώ(ν) η Γης, μέσα τζη να σε κλείσει
- 7) Αξο τση Κρήτης Γέννημα, Λευτέρη Βενιζέλο,
χάρες που σου '(μ)πεψε (ν) ο θιος, ν' αναθιβάω θέλω.
- 8) Λευτέρη κάτεχες καλά, τσοι τρόπους για ν' ανοίγεις
δρόμους· κι απέ τση χώρας σου, το Διάβα να βιγλίζεις.
- 9) Το χώμα που σε σκέπασε Λευτέρη στ' Ακρωτήρι,
δροσολογούνε ντω τιμές, και τση φιλιός χατήρι.
- 10) Λευτέρ' ούλα τση τα 'δωκες, φλόγα, και νου κι ελπίδα
γιατί 'χες πόθο να τη δεις, Μεγάλη τη (μ) πατρίδα.

Φωτεινή Σεργεδάκη

του Βενιζέλου την ψυχή.

Γ' Βραβείο (Ελένη Πλαγιωτάκη, Ηράκλειο)

Ηλιος και Κρήτη, εσιμίζανε και γίγαντα γεννήσα
που 'χε τη φλόγα στην ψυχή και στη μαθιά τη λάμψη
κι είχανε και την αντριγιά βούλα στο κούτελό ντου.
Κι εγίνηκε διαφεντευτής και κύρης τση φυλής του
κι εδόξασε τη χώρα του σ' ούλη την Οικουμένη!
Χαράς τηνε που γέννησε το γιο τον Αντρειωμένο
χίλιες φορές χαράς τηνε απού στα σωθικά τζη
Αθάνατο τονε βαστά.

Α' Επαινος (Παντελής Παντελάκης, Χανιά)

Πάντα στην μπάντα των Χανιώ έπεσε κατοιφάρα,
γιάντα εθολώσανε οι πηγές κι εβούρκωσε το κύμα,
ο ουρανός σκοτεινίασε κι οι ζάρες κλαίνε μέρα
και οι καμπάνες στο' εκκλησιές χτυπούνε λυπημένα;
Ο Βενιζέλος (ε)πόθανε!

Β' έπαινος (Δημήτρης Γεωργακάκης, Καστέλι Κισάμου)

Χριστέ μου, και να ράιζε η πλάκα στο Ακρωτήρι,
να ξεπετιόταν νιος κι ορθός ο Γερο - Βενιζέλος,
να παίξει ένα βίτσισμα ο Ξακουστός Λεφτέρης
και στη Μαδάρα να βρεθεί να διώξει τις βιτσιλές,
να καταλύσει κανναβούς, δράκους να μαρμαρώσει
και να μερώσει τα θεριά, που μας ε-πολεμούνε,
να ανατρανίσει ο τόπος μας.

Γ' έπαινος (Φ. Αναστοπούλου-Βίγλη, Αθήνα)

Γροικώ -ν- το ώρες και βολές το μνήμα -ν- του να τριζει
είναι μικρό δε -ν- τον χωρεί το γέρο Βενιζέλο.
Πού να χωρέσει ένα θεργιό σε χώμα τρία μέτρα;
Πού να χωρέσει ο γίγαντας τση Κρήτης το βλαστάρι;
Πού να χωρέσει τόσος νους;

Δ' έπαινος (Απολλόδωρος Σαατοσάκης, Ηράκλειο)

'Ηλιε που λάμπεις στα ψηλά κι ούλα τα διαφεντεύγεις
κάμε να λιώσου μια στιγμή τα χιόνια απ' τσι Μαδάρες
να βγω με το ντουφέκι μου στη -μ-πια ψηλή ντως,
να πω το ζήτω τρεις φορές του Βενιζέλου ζήτω
να παίζω και μια μπαλωτέ για το μονάκριβό μας,
απούμεινε Αθάνατος.

Ε' έπαινος (Γεώργιος Περράκης, Χανιά)

Εξήντα χρόνια πέρασαν απ' το τριάντα έξι,
τότε που έπεσε νεκρός ο Σταυραϊτός τση Κρήτης
απ' άκρη σ' άκρη πέρασεν το νεκρικό χαμπέρι,
ο Βενιζέλος πέθανεν σ' τση ξενιθιάς τα μέρη.
Κρήτη στα μαύρα να ντυθείς, γιατ' έσβησε η λαμπάδα,
κόρη και μάνα ορφανές, η Κρήτη κι η Ελλάδα,
Λευτέρης ελευθερωτής έπαφεν να υπάρξει,
οι Κρητικοί 'ναι σκυθρωποί, περίσσια λυπημένοι,
μαύρο ποκάμισο φορούν!

Α' Διάκριση (Γιάννης Λιμνωτάκης, Ηράκλειο)

Σήκου, Λευτέρη, από τη γης και κάμε πέντε γύρους.
Στον πρώτο πάρε Ανατολή, λευτέρωσε την Κύπρο,
στον άλλο κατά τα βορνά, την ώρα θυγατέρα,
στον τρίτο και τον τέταρτο στσι κόρες του πελάγου
και στο στερνό το γύρο σου πάρε κατά την Πόλη,
στο' Αγιά - Σοφιάς την Τράπεζα ν' ανάψεις το καντήλι,
μύριες ψυχές ν' αφήσουνε τον Αδη να βγούνε
να δού(ν) το φως που σκόρπισες και φώτισες το γένος,
να ξεβουρκώσει η Δέσποινα που πέντε αιώνες κλαίει.